

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obdo/58/2016
Identifikačné číslo spisu:	1214220470
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1214220470.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: VODOHOSPODÁRSKA VÝSTAVBA, ŠTÁTNY PODNIK, so sídlom Karloveská 2, Bratislava, IČO: 00 156 752, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, konajúcou prostredníctvom svojho konateľa, advokáta JUDr. Davida Soukeníka, proti žalovanému: Slovenské elektrárne, a.s., so sídlom Mlynské nivy 47, Bratislava, IČO: 35 829 052, o zaplatenie istiny 42.522.271,13,-Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 24Cb/176/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/317/2015-846 z 9. marca 2016, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 24Cb/176/2014-741 z 30. septembra 2015 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o dovolaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 a do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/132/2008.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že dňa 29. júla 2015 bolo na súde podané vyjadrenie žalovaného k návrhu na začatie konania vo veci samej, pričom žalovaný zároveň žiadal, aby súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní žalovaného proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/84/2014 a až do právoplatného rozhodnutia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/132/2008. Súd prvej inštancie konštatoval, že z obsahu podanej žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia z titulu neplatného právneho úkonu, resp. z titulu neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG, o neplatnosti ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave v konaní sp. zn. 1Cob/84/2014. Žalovaný predmetné rozhodnutie napadol mimoriadnym opravným prostriedkom. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na ďalšie konanie vedené na tamojšom súde pod sp. zn.

23Cb/132/2008, v ktorom sa žalobca domáha neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG a ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené z dôvodu podania odvolania, pričom bolo prerušené do právoplatného rozhodnutia o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/84/2014. Mal za to, že vyriešenie a ustálenie otázky platnosti, prípadne neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v konaní sp. zn. 24Cb/167/2015, v ktorom sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o prevádzke VEG. Súd prvej inštancie zastal názor, že prerušenie konania sp. zn. 24Cb/176/2014 je dôvodné s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania, nakoľko predmetom skúmania dovolacieho súdu a odvolacieho súdu, t. j. súdov vyšších inštancií je práve otázka platnosti príp. neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG, z ktorej odvodzuje žalobca svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v tomto konaní. Dodal, že hoci podanie dovolania nemá suspenzívne účinky je podľa jeho názoru procesne hospodárnejšie počkať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 3Obdo/40/2015 a právoplatné rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/132/2008, pretože ak by k rozhodnutiu o podstatnej otázke, majúcej vplyv na rozhodnutie súdu došlo neskôr ako k rozhodnutiu vo veci samej, mohlo by to spôsobiť existenciu dôvodu na obnovu konania.

3. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na odvolanie žalobcu uznesením č. k. 2Cob/317/2015-846 z 9. marca 2016 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 24Cb/176/2014-741 z 30. septembra 2015 tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania z 29. júla 2015 zamietal.

4. V odôvodnení poukázal na ust. § 109 ods. 2 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), ktoré umožňuje súdu prerušiť konanie najmä vtedy, ak predmet iných konaní vecne súvisí s konaním, v ktorom sa navrhuje prerušenie konania, resp. ich výsledok môže relevantne ovplyvniť výsledok konania. Konštatoval, že po preskúmaní návrhu na prerušenie konania zo dňa 29. júla 2015, dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod na jeho prerušenie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. V konaní pod sp. zn. 23Cb/50/2007 o žalobe o určení neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 10. marca 2006 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17. júla 2006 bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. marca 2015, č. k. 1Cob/84/2014-1328, ktorým bola táto zmluva vyslovená za neplatnú z dôvodov uvedených v rozsudku. Konanie o dovolaní proti tomuto právoplatnému rozhodnutiu vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 nie je dôvodom na prerušenie predmetného konania, keďže miera možného dopadu konania podaním mimoriadneho opravného prostriedku na právoplatne vyslovenú neplatnosť Zmluvy o prevádzke VEG nepostačuje na účelné a hospodárne prerušenie konania o žalobe na plnenie v predmetnej veci. Konajúci súd v zmysle ust. § 159 ods. 2 O. s. p. vychádzal v otázke neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG zo záväzného výroku právoplatného rozhodnutia krajského súdu vydaného v konaní o určovacej žalobe. Na tomto podľa názoru odvolacieho súdu nič nemení skutočnosť, že o určení neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG z iných dôvodov v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Bratislava II aj konanie pod sp. zn. 23Cb/132/2008, keďže výsledok tohto konania už vyslovenej absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG, v právoplatnom rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9. marca 2015, č. k. 1Cob/84/2014-1328, nemôže mať žiadny relevantný význam pre konanie v prejednávanej veci a taktiež nemôže byť dôvodom na jeho prerušenie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Odvolací súd zároveň poukázal na to, že konanie vedené pod sp. zn. 23Cb/132/2008 bolo prerušené do právoplatného skončenia dovolacieho konania sp. zn. 3Obdo/40/2015, čo za okolností popísaných vyššie len zvyšuje mieru neúčelnosti a nevhodnosti prerušenia predmetného konania do právoplatného skončenia konania pod sp. zn. 23Cb/132/2008.

5. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8. apríla 2016.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). V obsiahlom dovolaní namietal, že postupom odvolacieho súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.) z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia a jeho identickosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/317/2016 z 29. januára 2016. A tiež z dôvodu, že súd nezaslal žalovanému

vyjadrenia žalobcu a tak mu znemožnil reagovať na argumentáciu prednesenú žalobcom. Dôvodnosť podaného dovolania videl dovolateľ aj v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Uviedol, že odvolací súd riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie na základe čoho mal dospieť k záveru o neexistencii dôvodov na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. V tomto smere dovolateľ poukázal na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom mal za to, že odôvodnenie nesplnenia podmienok pre prerušenie konania nie je dostačujúce. Odvolací súd sa podľa jeho názoru dostatočne nevysporiadal s argumentmi žalovaného odôvodňujúcimi prerušenie konania a nezaoberal sa jeho argumentáciou o hospodárnosti prerušenia konania. K nepresvedčivosti odôvodnenia podľa dovolateľa prispieva aj skutočnosť, že text odôvodnenia napadnutého uznesenia je takmer identický s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/317/2016 z 29. januára 2016. Ďalšia námietka dovolateľa sa týkala nedoručenia podaní žalobcu pred vydaním napadnutého uznesenia, čím mal byť porušený princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosti. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd dospel k nesprávne právnemu záveru o neexistencii dôvodov na prerušenie konania. V obidvoch prípadoch (t. j. v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 a v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/132/2008) sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní, ktorého prerušenie žalovaný navrhol. Konštatoval, že v obidvoch vyššie uvedených konaniach je posudzovaná platnosť Zmluvy o prevádzke VEG, pričom výsledok týchto konaní (nielen jedného z nich) môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prebiehajúcom konaní. V každom z uvedených konaní sa podľa dovolateľa rieši otázka, či Zmluva o prevádzke VEG je platnou alebo neplatnou z iných skutkových a právnych dôvodov. Dovolateľ v dovolaní ďalej bližšie špecifikoval dôvody, pre ktoré je dôležité prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia predmetných konaní, pričom zároveň poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky v tom smere, že prerušenie konania nemusí spôsobovať zbytočné prieťahy v konaní. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu dovolateľ navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak, že potvrdí uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne, alternatívne zruší napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

7. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovanému nebola postupom odvolacieho súdu, ani vydaním napadnutého uznesenia odňatá možnosť konať pred súdom. Napadnuté uznesenie je podľa žalobcu riadne odôvodnené, a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné alebo arbitrárne. Dodal, že samotná skutočnosť, že odvolací súd nevyhovel tvrdeniam žalovaného a naopak, vyhovel odvolaniu žalobcu ešte neznamená, že tvrdenia žalovaného neposudzoval a nezaoberal sa nimi. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky z ktorej vyplýva, že súd, či už prvoinštančný alebo odvolací, nie je povinný zaoberať sa všetkými, ale len rozhodujúcimi argumentmi strán. Uviedol, že žalovaný mal dostatočný priestor vyjadriť sa k argumentácii žalobcu uvedenej v odvolaní, ku ktorej sa aj vyjadril písomným podaním doručeným súdu 11. novembra 2015. Žalobca argumentáciu dovolateľa týkajúcu sa existencie dôvodov na prerušenie konania považoval za účelovú. Zastáva názor, že dovolanie žalovaného, ako aj dovolacie dôvody v ňom uvedené sú neopodstatnené, a preto dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie žalobcu zamietol.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

9. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p..

10. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd podľa § 451 ods. 3 veta prvá C. s. p. stručne uvádza, že rozhodnutia odvolacieho súdu vydané v procesnej forme uznesenia, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ust. § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.. Podľa § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 však neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

11. V predmetnej veci je dovolaním žalovaného napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako súdu odvolacieho, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., zmenil tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. Dovolanie preto v danom prípade podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. prípustné nie je.

12. Dovolanie by v predmetnom prípade bolo prípustné, iba ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p., ktoré je dovolací súd povinný skúmať (§ 242 ods. 1 O. s. p.) bez ohľadu na to, či ich dovolateľ namietal alebo nie. Žalovaný procesné vady konania uvedené v § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal, a keďže vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo, zameral sa dovolací súd na vadu konania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., označenú žalovaným v dovolaní, spočívajúcu v odňatí možnosti konať pred súdom, pod ktorým je vo všeobecnosti potrebné rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu priechiaci sa zákonu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení účastníka občianskeho súdneho konania. Dovolací súd zároveň zdôrazňuje, že prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 ods. 1 O. s. p. nezakladá samo tvrdenie účastníka o existencii niektorej z uvedených procesných väd; určujúcim je zistenie, že k vade tejto povahy skutočne došlo.

13. Dovolateľ ako vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. uvádzal nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. V tomto smere dovolací súd poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia č. 2 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016), v zmysle ktorého nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť, to však bez ďalšieho neznamená, že nedostatočné (nepreskúmateľné) odôvodnenie rozhodnutia predstavuje dôvod, ktorý zakladá prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu. Pokiaľ sa účastník nazdáva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné, má zachované právo namietat túto nesprávnosť v procesne prípustnom oprávnom prostriedku. Skutočnosť, že súd svoje rozhodnutie odôvodnil nedostatočne, preto bez ďalšieho neodníma účastníkovi konania možnosť pred súdom konať. Celkom výnimočne sa môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. Len v takomto výnimočnom prípade môže uvedená okolnosť zakladat prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., lebo len takto charakterizovaný nedostatok odôvodnenia rozhodnutia môže intenzitou svojich právnych dôsledkov prekročiť rámec tzv. inej vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.). O takýto výnimočný prípad však v prejednávanej veci nejde.

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia za rok 2013 titulom neplatnosti Zmluvy o prevádzke VEG. Na návrh žalovaného z 29. júla 2015 Okresný súd Bratislava II uznesením č. k. 24Cb/176/2014-741 z 30. septembra 2015 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o dovolaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 a do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/132/2008. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2Cob/317/2015-846 z 9. marca 2016 zmenil uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 24Cb/176/2014-741 z 30. septembra 2015 tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania z 29. júla 2015 zamietal. Svoje rozhodnutie oprel o konštatovanie, že v danej veci nevzhliadol dôvod prerušenia podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Uviedol, že konanie o dovolaní proti

právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3Obdo/40/2015 nie je dôvodom na prerušenie predmetného konania, keďže miera možného dopadu konania podaním mimoriadneho opravného prostriedku na právoplatne vyslovenú neplatnosť Zmluvy o VEG nepostačuje na účelné a hospodárne prerušenie konania o žalobe na plnenie v predmetnej veci. Zároveň poukázal na to, že konanie vedené pod sp. zn. 23Cb/132/2008 bolo prerušené do právoplatného skončenia dovolacieho konania sp. zn. 3Obdo/40/2015, čo za okolností popísaných vyššie len zvyšuje mieru neúčelnosti a nehospodárnosti prerušenia predmetného konania do právoplatného skončenia konania pod sp. zn. 23Cb/132/2008.

15. Vzhľadom na uvedené dovolací súd má za to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia dostatočne odôvodnil (v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p.) zamietnutie návrhu na prerušenie konania, t. j. uviedol rozhodujúci skutkový stav, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Dovolateľom namietaná nepresvedčivosť napadnutého rozhodnutia z dôvodu identickosti odôvodnenia s iným rozhodnutím odvolacieho súdu nie je vadou konania, ktorá by zakladala odňatie možnosti konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

16. Na margo záverov už uvedených odvolacím súdom dovolací súd dodáva, že prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (tzv. fakultatívne prerušenie konania) predstavuje len možnosť súdu (nie povinnosť) prerušiť konanie a je skôr výnimkou, než pravidlom. Ako vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. neprerušil (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/57/2011). Z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že súd sa nemusí v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberať úplne všetkými dôvodmi a argumentmi procesných strán; postačujúcim je, ak z odôvodnenia rozhodnutia sú zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, čo z napadnutého rozhodnutia zrejmé je. Preto nemožno v danom prípade konštatovať taký nedostatok odôvodnenia rozhodnutia, ktorý intenzitou svojich právnych dôsledkov môže prekročiť rámec tzv. inej vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

17. K dovolateľom tvrdenému porušeniu princípu kontradiktórnosti a rovnosti zbraní dovolací súd uvádza, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým bolo prerušené predmetné konanie bolo žalovanému doručené dňa 30. októbra 2015 (č. l. 770). K podanému dovolaniu sa žalovaný (v predloženej veci dovolateľ) vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11. novembra 2015 (č. l. 772). Následne súd prvej inštancie predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie. Súd prvej inštancie tak postupoval v zmysle ust. § 209a ods. 1 O. s. p., aj keď uvedené ustanovenie ukladalo súdu túto povinnosť len v prípadoch, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, o ktorý prípad v prejednávanej veci nešlo (napadnuté rozhodnutie bolo uznesenie o prerušení konania). Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vytvoril žalovanému procesnú možnosť oboznámiť sa s podaným opravným prostriedkom - odvolaním žalobcu, a ten sa k podanému odvolaniu žalobcu aj vyjadril. Túto možnosť teda aj využil. Na podanie doručené odvolaciemu súdu žalobcom dňa 19. februára 2016 (č. l. 834) súd žalobcu nevyzýval a podanie žalobcu z 10. marca 2016 (č. l. 843), na ktoré tiež nebol vyzvaný, bolo súdu doručené 11. marca 2016, t. j. až po rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý rozhodol dňa 9. marca 2016. Rovnosť zbraní a kontradiktórnosť konania bola v predmetnej veci zachovaná a nemožno konštatovať odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

18. Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p., nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tohto tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné; o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde.

19. K tvrdeniam dovolateľa, že dovolaním napadnuté uznesenie sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) dovolací súd uvádza, že nesprávne práve posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nenakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o takýto prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

20. So zreteľom na vyššie uvedené, keďže v danom prípade dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O. s. p. prípustné a vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (ani žiadna iná procesná vada v zmysle citovaného ustanovenia) zistená nebola, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol. So zreteľom na odmietnutie dovolania, nezaoberal sa dovolací súd otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.